

Előfizetési ár:

Egész évre — — — 4 K.
Fél évre — — — 2 K.
Negyed évre — — — 1 K.
Egyes szám — — 20 l.

AZ ERDŐ

Hirdetések

egy hasábos garmondszedés milliméter soronként 10 fillérrel, táblázatos és garmond betűnél kisebb betűfaj szedés másfélszeres egységárral számítatik. — Az egész oldal négy hasáb széles.

Előfizetőknek az állásreollet és kínálat rovata rövid közlésekre díjtalanul áll rendelkezésére.

Szerkeszti:
BALOGH ERNŐ
m. kir. főerdőtanácsos.

Erdészeti és vadászati szaklap kisebb erdők birtokosai és kezelői, erdészeti altisztek, erdőőrök és vadőrök részére.

TULAJDONOS ÉS KIADÓ AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET.

Az előfizetési ár «Az Erdő» kiadóhivatala címén Budapest, V., Alkotmány-utca 6. szám alá küldendő. Ide intézendők a lap szétküldésére vonatkozó reklamációk is.

A lap szellemi részére vonatkozó levelezés (kéziratok stb.) «Az Erdő» szerkesztőségéhez, Budapest, V., Zoltán-utca 16. sz. intézendők. Kéziratok vissza nem adatnak.

«Az Erdő» munkatársai megfelelő irói tiszteletdíjban részesülnek, a melyet a szerkesztőség évnegyedenként utalványoz. A lap után netalán származó tiszta jövedelem teljes összegében az Orsz. Erdészeti Egyesület által kezelt oly alap javára fordítatik, a mely — később meghatározandó módon — e lapra előfizető erdészeti altisztek, erdő- és vadőrök javára fog szolgálni.

TARTALOM.

- A gyantatermelésről. (Roth Gyula.)
- A járási erdőőrök helyzetéről. (Balogh Ernő.)
- A hadbavonult kincstári erdészeti altisztekről.
- Az állami nyugdíjasok, özvegyek és árvák háborús segélye.
- Különfélék:* Hírek a hadbavonult kincstári erdőtisztekről. — A téli fagykárokról.
- Hivatalos közlemények:* Sörét beszerzése ügyében. — A vadászselédek részére szolgáló vadászati jegyek kiszolgáltatása körül követendő eljárás tárgyában. — A fegyveradóról és a vadászati adóról szóló törvény némely rendelkezésének helyes értelmezése tárgyában. — A nyugalomba helyezett állami alkalmazottakat megillető lakbérnyugdíj folyósításának kezdődőpontja. — A fuvarpénzpótlék felszámításának jogosultsága.
- Változások az erdészeti szolgálat köréből.
- Előfizetési díjak nyugtázása.
- Szerkesztői üzenetek.

A gyantatermelésről.

Írta: *Roth Gyula* m. kir. erdőtanácsos.

Ezért helyesebb, ha munkásainkat ott, a hol újonnan vezetjük be erdeinkbe, a gyantacsapolást elejétől fogva a hornyolóhoz szoktatjuk.

Mind a mellett röviden felemlítem a teljesség kedvéért ezeket az eljárásokat is, a melyek az előbbieken vázolt hornyolástól lényegileg csakis a sebzés módjában térnek el.

Az előkészületek azonosak; a kéregnek durva letisztítása után a fa aljában hajkot készítünk, a mely az edényes eljárásnál csak 1—2 cm-nyire hatol be a fa testébe, a gödrös eljárásnál ellenben közvetlenül a gödör felett mélyebbre is belenyúlik, egészen eddig, a meddig a gödör is ér.

Az edényekbe itt is pléhlapokkal vezetjük a gyantát, Ausztriában zsindeyhez hasonló, vékony falapokat használnak. (Scharten.)

A sebzést itt is 4—6-naponként állandóan fel kell újítani. Ausztriában az 1. képben bemutatott Dechsellel vágják meg a fát a hajk felső széle mentén, körülbelül 1—2 cm vastag és 1 cm mély faréteget fejtve le. Franciaországban a 2. képben bemutatott fejszével nagyítják a hajkot felfelé. A Dechsel finomabb munkát enged, mint a francia abehot, de azért mind a kettőnél láttam a fen-

tebbi méreteknél jóval nagyobb és mélyebb, gyakran nagyon csúnya sebeket.

A fejszével vagy az osztrák Dechsellel való hajkolással szemben a hornyolásnak előnyeit a következőkben foglalom össze:

A sebzés vonala az osztrák vagy francia eljárásnál egyenes vonal vagy gyengén hajlott ív, a hornyolt hajknál ellenben tört vonal és pedig egy egyenszárú háromszögnek a száraival azonos. A vonal tehát mindig hosszabb, mint az előbbi eljárásoknál és pedig annál hosszabb, mennél meredekebben állanak a hornyok. A hosszabb vonal előnyt jelent, mert a seb vonala adja a gyantafolyást, minnél hosszabb ez a vonal ugyanazon hajk szélessége mellett, annál bővebb gyantafolyást kell kapunk azonos nagyságú sebeknél.

Előnye továbbá még az is, hogy a hornyok a leömlő gyantát a hajk közepe felé vezetik és ott egy áramba egyesítik, a mi a lefolyást gyorsítja és könnyíti.

A hornyolóval való munka könnyebb, gyorsabb és egyenletesebb, a Dechsel nagyon fárasztja a munkás kezét és nagy gyakorlottságot követel, a fejsze pedig durva, nem egyenletes munkát ad.

Ezek a hátrányok a mai viszonyok mellett annál súlyosabban esnek latba, mert nem áll rendelkezésre gyakorlott munkaerő, hanem többnyire az erdei munkákban, a fejszével és fával való bánásban teljesen járatlan kiegészítő erőkkel kell dolgoznunk.

A fűrt gyantagyűjtő-csatornákkal való eljárást, a melyet hazánkban is megkísérlettek az erdei- és fekete-fenyőnél, itt mellőzöm, mert — mint fentebb említettem — ez az eljárás a gyakorlati erdőgazdaságnak ma még nem ajánlható, mivel még nincs eléggé kitanusztalva.

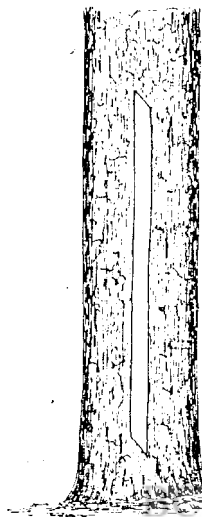
A lúcfenyő csapolása.

A lúcfenyő sokkal kevesebb gyantát szolgáltat és balsama nagyon gyorsan keményedik, tehát csak nagyon csekély része folyik le, legnagyobb része rászárad a fára, a honnan kaparással szedhető le.

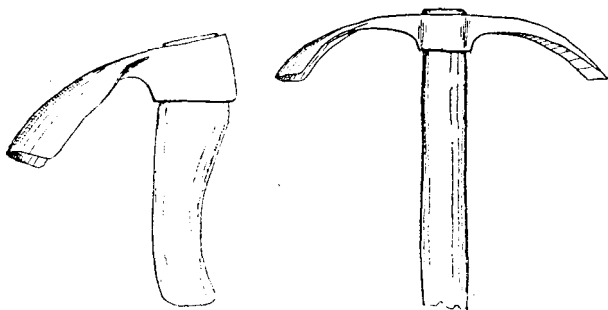
Ezért itt nem vezet célhoz a sebzésnek folytonos megújítása, itt nem lehet kicsi, de állandóan nyitva tartott sebbel boldogulnunk, hanem nagyobb sebet kell

ejtenünk, a melyről azonban csak nagy időközökben, évenként csak egyszer kaparjuk le a rátapadt gyantát. A seb megújítására régebben körülbelül 4 évenként került a sor, ez a jövőben többnyire egészen el fog maradni, mert 2—3 évnél tovább nem ajánlatos egy-egy törzsnek a gyantázása.

A lúcz törzséről 3—4 helyen mintegy 3—4 cm széles és 1·0—2·0 m hosszú sávban lefejtjük a kérget (l. 13. kép). Ezen a seben a gyantát hagyjuk «érni». Csak ősszel vagy a következő év tavaszán kaparjuk le a kilépett és a fára száradt gyantát erre a czélra szolgáló kaparókkal (l. 14. kép), úgy hogy azt alája tartott köténybe vagy kosárba

13. kép. A lúczfenyő gyantaesapolása.

14. kép. a lúczfenyő gyantázásához.

gyűjtjük. A kötény két csücskét vargaúrákkal fogják oda a törzshöz.

A lúczgyanta szállítása — keménysége miatt — kevésbé kényes és kosarakban vagy ládáknak is szállítható.

A jegenyefenyő csapolása.

A jegenyefenyőnél a kéregben levő tömlőkben felhalmozódott balzsamot gyűjtik oly módon, hogy a 15. képben bemutatott kis pléheső csücsával alulról felszűrik a tömlőt és a híg, majdnem szintelen balzsamot a csőbe engedik.

Leginkább alkalmasak erre a fiatal, 20—40 éves állományok, melyek kérge még síma. A munka nem nagyon szapora; körülbelül 100 törzs ad egy kg balzsamot, a melynek az értéke azonban meglehetősen nagy; ez adja a *strassburgi terpentint*.

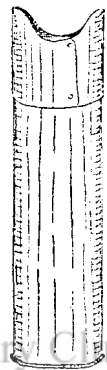
Ha ügyelünk arra, hogy a megmászással ne okozunk kárt a fán, a mely okból a mászóvasak használatát el kell tiltanunk, a gyanta gyűjtésével semmi kárt nem okozunk.

A veresfenyő csapolása.

A veresfenyőt Dél-Tirolban ősi idők óta csapolják sajátságos eljárással.

A fa tövébe — a lojtó felőli oldalon — körülbelül 3 cm vastag lyukat fúrnak, és pedig ferdén lefelé irányítva, egészen a bélig, illetőleg a fa közepéig. Fúrás után a lyukat azonnal jól elzárják faecappal. Időről-időre megfelelő kanállal kiszedik az összegyülemlett balzsamot, azt edényekbe gyűjtve, a fűrt lyukat ismét gondosan elzárják.

Ez a csapolás a fának mitsem árt, sem élettani szempontból, sem műszaki szempontból, mert a fúrás csak a

15. kép. Pléheső a jegenyefenyő gyantázásához.

tuskóban marad. Ezért oly mélyre kell a fúrással mennünk, hogy a döntés után a vágás lapja a fűrt lyuk fölé vagy csak kevéssel alája kerüljön. A fa így évek hosszú során át csapon tartható, nagyon értékes balzsamot, a *velencei terpentint* adja. Törzsenként és évenként 0·1—0·3 l nyersbalzsamot kaphatunk. A csapolásnak ez a módja mindenkinek nagyon ajánlható.

A havasi és törpefenyő.

A havasi fenyőt épp úgy csapolhatjuk, mint a fekete-fenyőt, de ritka és nagyon szórványos előfordulása miatt erre csak alig lesz alkalom. A törpefenyőnél a leírás szerint csak az ágvégekből és a friss hajtásokból nyerték a balzsamot, azokat kisajtolva vagy kipárolva. Mivel a törpefenyőnek az életképességét evvel nem csökkenjük, annak talajvédelme — tudvalevőleg a törpefenyveseknek ez a legfontosabb hivatása — nem szenved a gyantázás következtében. Műszaki kárról sem lehet szó, mert úgyszólván csak tűzifának használják azt és csak nagyon korlátolt területen, a havasokon, esekély mértékben még apró háziipari czikkekekhez. Ezért nagyon ajánlatos volna a *skárpáti balzsam* termelése.

Honosított külföldi fajok.

A külföldi fajok közül csak a símafenyő (*Pinus Strobus* L.) és a Douglas-fenyő (*Pseudotsuga Douglasi* Carr.) kerülhetnek szóba, a melyek hazánkban több helyen,

részben tekintélyes számban vannak már régebbi idők óta megtelepítve. A símafenyőt épp úgy csapolhatjuk, mint a feketefenyőt, gyantatartalma igen nagy, a douglas-fenyőt pedig a jegenyefenyő módjára gyantázhatjuk, mert kérgében sok és nagy gyantatomlót találunk, a melyek kiváló jó illatú balzsamot rejtenek.

Az élő fák csapolásával okozott kár.

Hazánkban a gyantázás mindig csak a mellékhasználat jellegével fog bírni és a főhasználat — az értékes faanyag — mellett mindig háttérbe fog szorulni. De mivel a háború minket többek között arra is megtanított, hogy kötelességünk minden oly anyagot, a mit hazánkban szerezhetünk, előteremteni és felhasználni, nem fogunk elzárkózhatni a jövőben az elől sem, hogy erdeinket a gyantatermelés számára megnyissuk. Ezért nagyon fontos kérdés az, hogy okozunk-e kárt a gyantatermeléssel és mekkorát?

Az első kérdésre csakis igennel válaszolhatunk; bizonyos károsításával az élő állománynak számolnunk kell! A második kérdésre még biztos választ nem adhatunk, mert csak évek múltán tudunk majd biztos ítéletet mondani.

Annijt azonban már ma is állíthatunk, hogy kellő gondos eljárás mellett és a használatoknak kellő korlátok közé való zárásával még a leggondosabb és a legbelterjesebb erdőgazdagsággal is összhangzásba lehet hozni a gyantatermelést, mert az okozott kárt oly csekély mértékre szoríthatjuk le, hogy a gyanta értéke azt bőven felülmúlja.

A legnagyobb ellenállóképességgel kétség kívül a feketefenyő van megáldva, a melynél Ausztriában megállapították, hogy 10—20 évig tartó csapolás csak körülbelül 1% növekedésveszteséget vont maga után, semmi egyéb számottevő kárt találni nem lehetett. Az osztrák eljárás azonban nagyon kíméletlen és a hajk a törzs kerületének két harmadrészét is elfoglalta. Kíméletesebb eljárással mindenesetre még ezt a kárt is csökkenteni lehet.

Az erdei fenyő ellenálló képessége csekélyebb a feketefenyőnél, a miért ennél a gyantázást a levágás előtti 5, maximálisan 10 évre kell korlátozni.

A lúzfenyő a legkényesebb fajok közé tartozik; ennél még rövidebbre kell szabnunk az esetleges gyantázást és csak a levágás előtti 2—3 évre kell szorítkoznunk. A többi fafajnál már fentebb beleszóttam a kár kérdését is.

Még végül rá akarok mutatni arra, hogy a kár kérdésének megítélésénél nem szabad kiindulnunk azokból az ijesztő példákból, a melyeket külföldi erdőkben helylyelközzel még ma is láthatunk, a hol egyes fák méternyi széles és ennél még hosszabb, hatalmas, korhadt sebekkel vádolják a multat; sem a német erdők vadkárait nem vehetjük zsinórmértékül! Ezek a ma is álló vén lúczok évtizedeken át voltak csapolva, épp így a vadhántotta állományok kora fiatalságukban sebezettek meg először és azután évtizedeken át viselték a sebeket. Nem csoda, ha ezek a sebek — a melyek részben éveken át meg is újítottak és melyek évtizedeken át ki voltak téve a levegő és a csapadék behatásának, a gombakároknak és az állat-

világ károsításainak — nagyon csúnyákká fejlődtek és a fa műszaki értékét lényegesen csökkentették.

Kellő határok közé szorított használat soha ily képeket nem fog felmutatni; az észszerű és kíméletes gyantacsapolás nem fog számottevő kárt okozni, e mellett iparunkat egy teljesen nélkülözhetetlen nyersanyaggal fogja ellátni, melyet drága pénzen kellene külföldről hozatnunk.

A gyantatermelés levágott fából vegyi úton való kivonatolással.

Az élőfák csapolása még csak kis részét fedezheti annak a gyantatomegnek, a melyet a magyar ipar követel. A java részét a levágott fából vegyi úton való gyantanyerés van hivatva szolgáltatni, a mely hazánkban csak a háború idejében — a háborús helyzet okozta nyomás alatt — kelt életre, de a mely már lényeges sikerekre támaszkodhatik, annyira, hogy még Németországot is megelőztük ezen a téren.

Erre a célra úgy a fekete-, mint az erdei fenyő alkalmas, a lúcz- és jegenyefenyő nem használható, mert csekély a gyantatartalmuk, más fajokkal még nem próbálkoztunk.

Természetes, hogy a levágott fából való gyantatermelés csak akkor lehet gazdaságos, ha olcsó nyersanyagot adhatunk erre a célra és a nyersanyagnak gyantában gazdagnak kell lennie. Ez a két követelmény az erdei és feketefenyőnél szerencsésen találkozik. A legtöbb gyantát tartalmazza ugyanis a tuskófa, valamint a gyökér. Ezt a rendes használat során többnyire a vágásban hagyjuk; ha irtás útján ki is termeljük, nem nagy hasznát látjuk, mert értéke csekély és a termelés költsége aránylag nagy. Ezt a tuskót és gyökérfát a gyantakészítésnél kiváló eredménnyel lehet felhasználni.

Természetes, hogy erre a célra rendes gyári felszerelésre van szükség, a milyent hazánkban jelenleg Malaczán, Pálffy herezeg uradalmában és Privigyén, a Carpatia r.-t. telepén láthatunk.

A termelt és a gyárhoz szállított tuskót először fel-fürészelik, azután apró hasábokra feldarabolják; ezek az apró hasábok egy faörlőmalomba kerülnek, a hol egészen apró szilánkokra aprítatnak fel. Az aprítással nem szabad túlságba menni, mert a túlapróra őrölt anyag kivonatolása nehezebb, mivel egy tömeggé ül össze annyira, hogy a kilúgozó folyadék nem tud rajta áthatolni, másrészt a későbbi felhasználásra is kevésbé alkalmas.

Az így felaprított faanyag az extrahálóba jut, ott először a gőz behatásának teszik ki, a minek segítségével már a gyantájának egy részétől megfosztják; az így félig kihasznált anyagot azután benzollal kilugozzák annyira, hogy a gyantatartalomnak csak csekély nyoma marad még benne. A terpentinolajat külön választják a kolofóniumtól; utóbbi azután még tisztításnak lesz álvette s evvel kész a piaczképes termék.

A gyantájától megfosztott faaprólékot a papirgyárak nagyon jól hasznosíthatják. Régebben a papirgyárak nem vették az erdei fenyő fáját, mert túlgyantás volt és a gyantájától való megfosztás költséget okozott. A gyantagyárból kikerülő anyagot annál szívesebben veszik, mert

már fel is van aprítva, tehát felhasználásra már készen kapja azt a gyár; ezért kell oly nagyságra aprítani, a milyen a papírgyártáshoz szükséges.

A hulladéknak ez a felhasználhatósága lényeges körülmény, a mely a gyantagyár anyagi hasznát nagyon emeli.

*

A vegyi úton a holt faanyagból való gyártás és az élőfából való csapolás együttesen előreláthatólag elő fogják teremteni a magyar ipar szükségletét legalább nagy részben, úgy hogy e tekintetben függetleníthetjük magunkat a külföldtől és új iparágakat honosíthatunk meg, a melyek számos családnak biztos megélhetést nyújthatnak, az erdőgazdaságnak pedig új bevételi forrást nyitnak meg.

A járási erdőőrök helyzetéről.

Aligha van az országban olyan sanyarú és mostoha helyzetben levő közalkalmazott, mint a járási erdőőr. Ez a szegény ember legtöbbször maga sincs tisztában azzal hogy tulajdonképen miféle alkalmazott és kinek az alkalmazottja, mert rendelkezik vele az állami erdőhivatal tisztviselője, az erdőfelügyelő, a közigazgatási bizottság gazdasági albizottsága, a szolgabíró, a községi jegyző, a birtokossági elnök, a birtokosok, szóval mindenki, a kihez csak a legcsekélyebb köze is van. De ha a szegény, agyoncsigázott járási erdőőr panasszal, jogosult kívánsággal vagy méltánylást érdemlő kérelemmel áll elő, nincs a ki meghallgassa, hanem egyik felebbvalója a másikhoz, ez ismét a harmadikhoz utasítja, úgy hogy szegény mindenütt kilincsel, kér, könyörög, panaszodik, de mindenünnen tanácstalanul, eredménytelenül távozik.

A járási erdőőrök egy része az adóhivatalból, másik része a birtokossági- vagy a községi pénztárból veszi fel szálatalmasan csekély járandóságát, de azért nem állami, sem vármegyei, sem községi alkalmazott, hanem az erdőbirtokos alkalmazottja, a kivel a tulajdonképeni birtokoson, vagyis az alkalmazón kívül még állami és közigazgatási tisztviselők is rendelkeznek.

A járási erdőőrök javadalmazása annyiféle, ahány vármegye az országban van, sőt még ugyanazon vármegye területén is többféle javadalmazást élveznek, daczára annak, hogy szolgálatuk, munkakörük, feladatuk, teendőjük lényegileg csaknem mindenütt egy és ugyanaz. Egy helyütt a járási erdőőrök anyagi helyzete — a háború előtti békés időkben — kielégítőnek volt tekinthető, a mennyiben egyik-másik helyen időközi előléptetésük biztosítva volt s szolgálatképtelenségük esetére nyugdíjra is volt, illetőleg van kilátásuk; máshelyütt azonban javadalmazásuk — még a háború előtti viszonyokhoz mérten is — nagyon alacsonyan volt megállapítva, s aggkori ellátásukat is csak az Országos Gazdasági Munkáspénztár útján biztosították a birtokosok vagy esetleg biztosította magamagának a járási erdőőr, ha volt benne annyi akarat-erő, hogy csekély járandóságából még a munkáspénztár

járulékait is fizesse. De van olyan járási erdőőr is, a kinek nyugellátásáról még sem a birtokos, sem maga a járási erdőőr nem gondoskodott, daczára annak, hogy a járási erdőőrök nincsenek olyan anyagi helyzetben, hogy munkaképtelenségük idejére, illetőleg visszamaradó családtagjaik jövőjének biztosítására tőkét gyűjtsenek.

Most, mikor az állam, a vármegyék, a községek, a gyárak, ipari és kereskedelmi vállalatok, a nagyobb uradalmak, sőt a magánczégek nagy része is, méltányolva a háború által teremtett rendkívüli drágaságot és felette nehéz megélhetési viszonyokat, tisztviselőik, munkásaik s alkalmazottjaik javadalmazását különféle címeken emelik, hogy megélhetésüket csak némiképen is biztosítsák, — fokozottabb mértékben érzik a járási erdőőrök elhagyatottságukat, mert nekik nem jut se fizetésemelés, se családi pótlék, se háborús segély, se ruházatbeszerzési segély, se beszerzési előleg, se drágasági pótlék, hanem tengetik siralmas és valóban szálatalomraméltó életüket a háború előtti időkben megállapított, de a mai viszonyok közt mindenképen csekély javadalmazásukból.

Ilyen viszonyok közt nem csodálható, ha a járási erdőőrök azzal a kéréssel keresnek fel bennünket, hogy szálatandó helyzetükön segítsünk. Mi azonban a legjobb akarat és legteljesebb jóindulat daczára sem vagyunk abban a helyzetben, hogy a járási erdőőrök minden tekintetben jogosult kívánságát teljesítsük, mert a szerkesztőségnek a panaszok és sérelmek feltárásán kívül nem áll semmiféle olyan eszköz rendelkezésére, a mellyel a bajokon segíthetne.

A járási erdőőrök részéről ilyen panaszokat az Országos Erdészeti Egyesülethez is nyújtottak be, a melynek következtében — az egyesület nagyérdemű titkáranak javaslatára — az Országos Erdészeti Egyesület folyó évi június hó 15-én tartott igazgatósági ülésében foglalkozott is a járási erdőőrök tarthatatlan helyzetével s méltányolva azok segítségére szoruló és valóban sanyarú helyzetét, az igazgatóválasztmány határozatából folyólag az Országos Erdészeti Egyesület a következő felterjesztést intézte a m. kir. földművelésügyi miniszter úrhoz:

Nagyméltóságú Miniszter Úr!

Nagyméltóságod előtt ismeretes, hogy az állami kezelésbe vett erdők őrzésére rendelt járási erdőőrök anyagi helyzete már a háború előtt is rendkívül kedvezőtlen volt s bár a maguk működési körükben ugyanazt a hivatást töltik be, mint az erdőkinestár szolgálatában álló társaik, mégsem élvezik az állami vagy törvényhatósági szolgálat jótéteményeit, nyugdíjjogosultságot, segélyezést, fa- és földjárandóságot stb., hanem alapfizetés tekintetében is többször jóval mostohább viszonyok között élnek.

Ha helyzetük ennek következtében már a háború előtt is felette nehéz és javításra szoruló volt, ma az valóság- gal tarthatatlanná lett s méltán tölti el a járási erdőőröket keserűséggel, ha értesülnek azokról a rendkívüli segélyekről, a melyekben úgy állami, mint magánszolgálatban álló társaik részesülnek, míg ők mint sem állami, sem törvényhatósági alkalmazottak figyelmen kívül maradnak.

Fenntartva magunknak, hogy a járási erdőőri intéz-

mény kiépítése és főként nyugdíjuk rendszeresítése ügyében később forduljunk Nagyméltóságodhoz, mely tisztelettel kérjük ezúttal, hogy sürgősen módját ejteni kegyeskedjék, hogy szolgálatképtelenné vált elaggott járási erdőőrök addig is, a míg nyugdíjügyük rendezést nyer, a megélhetést biztosító kegydíjban részesüljenek, valamennyien pedig családi pótlékban, rendkívüli háborús segélyben és ruházati segélyben részesüljenek, a mit a szolgálati érdek is megkíván.

Fogadja Nagyméltóságod kiváló tiszteletünk nyilvánítását.

Budapest, 1917. évi július hó 17-én.

Bund Károly s. k.
titkár.

Dr. Bedő Albert s. k.
tb. elnök.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek erre a felterjesztésére a m. kir. földmívelésügyi miniszter úr a következő rendeletet intézte valamennyi vármegye közigazgatási bizottsága gazdasági albizottságához :

152,912
I/A—3. 1917. szám.

Valamennyi vármegye közigazgatási bizottsága gazdasági albizottságának.

Szükségesnek tartom a közigazgatási bizottság gazdasági albizottságának figyelmét az 1898 : XIX. t.-cz. 14. §-a értelmében létesített erdőőri szervezetekhez tartozó s az állami kezelésbe vett községi stb. erdők birtokosainak költségén alkalmazott járási erdőőri személyzetre felhívni, a melynek szerény javadalmazása aligha nyújt módot a mostani megélhetési nehézségeknek támogatás nélkül való leküzdésére.

Teljesen indokoltnak tartom a magam részéről, hogy a vármegye területein alkalmazott járási erdőőri személyzet és az állami kezelésbe vett erdőkön az egyes birtokosok által külön alkalmazott erdőőri személyzet, az erdőőri szervezetet fenntartó erdőbirtokosok költségére — ahhoz hasonlóan, a mint az az állami alkalmazottaknál családi pótlékok, háborús segélyek és ruhabeszerzési segélyek címén történt — rendkívüli segélyezésben részesítessenek és pedig olyan formában és mértékben, a mint az egyfelől az alkalmazottak ráutaltsága viszonyainak, másfelől pedig az illető erdőbirtokosok teherbírásának egyaránt megfelel.

Felhívom tehát az albizottságot, hogy a szóban levő erdőőrök segélyezéseinek ügyét, a szakvélemények meghallgatása után, vegye beható tárgyalás alá s sürgősen tegye meg a szóban levő alkalmazottak megélhetési viszonyainak lehető könnyítésére a megfelelő intézkedéseket.

Megjegyzem, hogy arra az esetre, ha a javasolt erdőőri szervezet fenntartására szolgáló erdőőrzési alapnak olyan egyéb célra le nem kötött, tartalékkészlete lenne, a mely a megállapítandó rendkívüli segélyezésre megfelelő fedezetet nyújt, már most megadom az albizottságnak a felhatalmazást arra, hogy a m. kir. állami erdőhivatal javaslata alapján szabályszerű határozattal megállapított segélyösszegek utalványozása iránt intézkedjék.

Ha pedig ilyen tartalékpénzkészlet rendelkezésre nem állana s ennél fogva a rendkívüli segélyezés csak az érdekelt erdőbirtokosokra kivetendő rendkívüli erdőőrzési járulékokból történhetik, felhívom, hogy a rendkívüli segélyezés iránt ebben az esetben is intézkedjék s a segélyezésre vonatkozó határozatot — esetleges felszólalások lehetővé tétele végett — az érdekelt erdőbirtokosokkal szokott módon közölje.

Amennyiben a birtokosok a szóban levő határozat ellen észrevételt nem tennének, már most megadom az albizottságnak a felhatalmazást a hozott határozat végrehajtására ; ellenkező esetre pedig felhívom, hogy a felszólalási határidő leteltével a határozatot a szabályszerűen letárgyalt felszólalásokkal együtt hozzám soronkívül terjessze föl.

A rendkívüli segélyezés ügyének elintézéséről — bármily intézkedés tétetett — az intézkedés megtörténtével jelentést várok.

Budapest, 1917. évi július hó 24-én.

Mezőssy.

Hisszük, hogy a földmívelésügyi miniszter úr fenti rendeletét a birtokosok figyelembe fogják venni és módját ejtik, hogy ennek a nehéz és felelősségteljes szolgálatot teljesítő testületnek jogos és legteljesebb méltánylást érdemlő igényeit kielégítsék.

Balogh Ernő.

A hadbavonult kincstári erdészeti altisztekről.

A hadbavonult kincstári erdészeti altisztekről újabban a következő értesítéseket kaptuk :

a) **kitüntetést kaptak** : *Berényi Rezső* m. kir. erdőőr, Tiszaköz (Máramaróssziget) es. és kir. tartalékos őrmester, a vas érdemkeresztet ; *Dobos János* m. kir. erdőőr, Jósikafalva (Kolozsvár), tartalékos szakaszvezető, a bronz vitézségi érmet ; *Petőfi Géza* m. kir. erdőőr (Lippa), m. kir. honvédőrmester, a II. oszt. ezüst és a bronz vitézségi érmet ; *Kiss József* m. kir. segéderdőőr (Gödöllő), a vas érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján ; *Pomothy Ernő* m. kir. erdőlegény (Zsarnócza) a 33. es. és kir. nehéz tábori ágyúszred szakaszvezetője az ellenséggel szemben tanúsított vitéz magatartásáért 1916. évi november 2-án és 1917. évi február 26-án egy-egy bronz vitézségi érmet ; *Schmerák Antal* m. kir. erdőlegény (Apatin), a II. oszt. ezüst vitézségi érmet ; *Mirković György* kir. erdőőr (Zagreb), honvédőrmester, a bronz vitézségi érmet ; *Polimac Dömötör* kir. erdőőr (Vinkovci) tart. szekerész-tizedes, a vaskeresztet ; *Vukovarac Ferencz* kir. erdőőr (Vinkovci), tart. honvéd szakaszvezető, a II. oszt. ezüst vitézségi érmet ;

b) **hősi halált haltak** : *Klein István* m. kir. erdőlegény (Besztercebánya), a háborúban szerzett betegsége következtében a rózsahegy katonai kórházban 1917. évi február hó 26-án ; *Orosz György* m. kir. erdőlegény (Máramaróssziget), a harc téren szerzett betegsége következté-

ben 1917. évi február hó 18-án Köpesényben; *Markocsány Károly* m. kir. erdőőr (Máramarossziget), a harcstéren szerzett tüdőbaja következtében 1917. évi március hó 2-án; *Matuska József* m. kir. erdőőr (Lugos), újabb értesülés szerint 1916. évi augusztus hó 19-én Volhyniában hősi halált halt s holtteste az oroszok kezébe került; *ijj Pánlik Ignác* m. kir. erdőlegény (Szászsebes), megbízható értesülés szerint még 1916 július 28-án az olasz harcstéren; *Rosecz Vazul* m. kir. erdőlegény (Orsova), a katonai szolgálat alól történt végleges felmentése után; *Gajevszky János* napidíjas (Orsova);

e) **hadifogságba jutottak**: *Beu Sándor* m. kir. erdőőr (Szászsebes) a nagy olasz offenzíva alkalmával 1917. évi június 1—5-ike közt; — *Kerpán János* m. kir. erdőőr (Orsova) orosz hadifogságba.

d) **előléptetésben részesültek**: *Berényi Rezső* m. kir. erdőőr, Tiszaköz (Máramarossziget) es. és kir. tart. szakaszvezető őrmesterré; *Dobos János* m. kir. erdőőr Jósikafalva (Kolozsvár), ki mint közlegény vonult be, szakaszvezetővé; *Bacsilla Flóris* m. kir. erdőőr (Orsova), tizedessé; *Barnár János* m. kir. erdőőr (Orsova), szakaszvezetővé.

Az állami kezelésbe vett községi stb. erdőknél, valamint a magánuradalmaknál alkalmazott és hadbavonult erdészeti altisztek sorsáról még mindig nem kaptunk semmiféle értesítést.

Az állami nyugdíjasok, özvegyek és árvák háborús segélye.

Az állami nyugdíjasok, özvegyek és árvák részére a kormány egyszersmindenkorra szóló háborús segélyt szavazott meg. Háborús segélyben részesülnek azok az állami nyugdíjasok, a kik 1916 december 31-ig helyeztettek nyugalomba, az ez időpontig elhalt állami alkalmazottak özvegyei és szülőtlén árvái, ha az államtól állandó ellátást kapnak és ha az ellátásra való igényük 1917 július havában még fennállott. Továbbá az 1917. év folyamán bezárólag szeptember 30-ig nyugalomba helyezett állami alkalmazottak, feltéve, hogy nem részesültek ruhabezérzési segélyben, valamint az 1917. év folyamán bezárólag szeptember 30-ig elhalt állami alkalmazottak özvegyei és árvái is részesülnek háborús-segélyben, ha az ellátásra való igényük 1917 július havában még fennállott, illetőleg ha ez az igényük 1917 július, augusztus vagy szeptember havában nyílt meg. Ezek azonban az egész évre szóló háborús segélynek csak a felét kapják. Azok a nyugdíjazott tisztviselők, tanárok, tanítók, altisztek és szolgák, valamint ezek olyan özvegyei és árvái, a kik ellátásukat a kormány kezelése alatt álló közalapok és közalapítványok terhére élvezik, a háborús segély szempontjából egyenlő elbánás alá esnek az állami nyugdíjasokkal, özvegyekkel és szülőtlén árvákkal. A háborús-segélyben részesítendőek még a vármegyei nyugdíjasok, valamint a vármegyei alkalmazottak özvegyei és árvái; a községi, közigazgatási és közkórházi alkalmazottak, illetve ezek özvegyei és árvái, a kik ellátásukat valamely vármegyei vagy községi nyugdíjalap terhére élvezik; azok, a kik ellátásukat a

községi és körorvosok nyugdíjintézete, az országos tanári nyugdíjintézet, az államvasutak nyugdíjintézetének vagy nyugbérpénztárának, a bányászati vagy erdészeti társadák, a vízmesteri nyugdíjalap, a városi pénztár terhére élvezik s végül a negyvenyelezesok s ezek özvegyei.

A háborús segély *mérre* a következő:

Az 1913. évi január 1-je előtt nyugalomba helyezett állami díjnokoknál 200 K., a később nyugalomba helyezett díjnokoknál 160 korona.

Lakbérnyugdíjat nem élvező *állami altiszteknél és szolgálknál*, a kiknek nyugdíja nem több, mint évi 400 kor. 120 K.; évi 400 koronától 600 koronáig 160 K.; évi 600 koronától 800 koronáig 200 K.; évi 800 koronánál több 240 K.; a kik pedig lakbérnyugdíjat kapnak, 120 korona. A nem rendszeresített állásban alkalmazotknál 80 korona a segély.

A *díjnokok özvegyeinél* 200, illetve 160 korona. Az *altisztek és szolgálk özvegyeinél* 180, illetve 120 korona.

Az állami tisztviselők *árváinál* egyenkint 120 kor.; a díjnokok, altisztek és szolgálk *árváinak* pedig 60 kor.

Az *állami kegydíjat* élvezőknél a segély 80 koronától 160 koronáig terjed. Az illetők *árváinál* egyenkint 60 kor.

A háborús segély megállapításánál a nyugdíjon felül esetleg élvezett kegyelmi ellátás számításán kívül hagyandó.

A segélyeket hivatalból, külön kérés nélkül, utalványozzák ki. Az 1917. évre szóló háborús segély azok részére, a kik az egész évi összeget kapják, *két egyenlő részletben* és pedig az *első részlet az utalványozás után azonnal, a második részlet 1917. október havában fizetendő ki.* Azok részére, a kik e rendelet értelmében az egész évre szóló háborús segélynek csak a felét kapják, ez az összeg 1917 október havában *egyszerre fizetendő ki.*

A háborús segélyre való igényt nem lehet átruházni vagy elzálogosítani, nem lehet sem magán, sem állami követelések vagy köztartozások fejében lefoglalni. E háborús segély minden állami, törvényhatósági vagy községi adó alól mentes, tehát jövedelmi adó alá sem esik.

Különfélék.

Hírek a hadbavonult kincstári erdőtisztekről. Kitüntetést kaptak: *Klausberger József* m. kir. segéderdőmérnök, es. és kir. tartalékos vártüzérhadnagy a signum laudist, *Kriváchy Andor* m. kir. erdőmérnök es. és kir. tartalékos tüzérhadnagy a signum laudist a kardokkal, *Szabó Mátyás* m. kir. segéderdőmérnök, es. és kir. tartalékos tüzérzászlós az I. osztályú ezüst és a bronz vitézségi érmet, *Szeőts Béla* m. kir. erdőmérnök, es. és kir. árkászóhadnagy a III. osztályú katonai érdemkeresztet a hadiékítménnyel és a kardokkal.

A téli fagyárokról. Az elmúlt, szokatlanul kemény tél érzékeny károkat okozott úgy az erdei, mint a gyümölcsfák között. Némelyek teljesen elfagytak úgy, hogy többé ki sem fakadtak, míg másoknak csak az egyik oldala (rendesen a déli), egyeseknek meg csak a termése fagyott el.

Vannak, melyeknek múlt évi hajtásai fagytak el, másoknak a múlt évi hajtásokon a virágrügyei. Nagyobb volt a fagykár a mélyebb fekvésű s a levegőjárásnak kevésbé kitett helyeken s a kötöttebb talajon, mint a magasabb fekvésű helyen s a laza talajon. A fagykár nyoma látszik helyenkint a kőris- és a kanadai nyárfán; az ákácznak kellőleg meg nem fásult hajtásai fagytak el. A boglár és czeltiszta csak részben, ellenben az eperfa több helyen teljesen elfagyott. A thuja és buxusfélék, a mahonia, borostyán, hibiscus s a gyümölcsfák több faja szenvedett a fagtól. Nevezetesen a diófa, az őszi és kajszinbarack, a ringló s általában a szilvafélék, a betakaratlanul maradt szőlő.

A tél derekái oly enyhe volt az időjárás, hogy a növények csaknem kifakadtak. (Kígyót, gyíkot nem egy ízben lehetett találni.) Így a vegetáció bizonyára nem szünetelt még teljesen, mikor az erős fagyok bekövetkeztek s a lében lévő növények fogékonyabbak voltak az elfagyás iránt.

Fodermayer Rezső.

Hivatalos közlemények.

M. kir. kereskedelemügyi miniszter.

35,421/917. szám.

VI. c.

Körrendelet.

Valamennyi elsőfokú iparhatóságnak.

(Sörét beszerzése ügyében.)

Értesítem Czímet, hogy a vadászok söréttel való ellátásának biztosítása érdekében a m. kir. földművelésügyi miniszter úrral egyetértőleg engedélyt adtam arra, hogy az Első Magyar Sörétygyár *Selmeczy Miklós és társa* losonci czég azon vadászok (vadászati jeggyel bírók) ólomkészletét, a kiknek összes készlete a 10 kg-ot meg nem haladja, a mely készlet a m. kir. minisztériumnak 1449/1916 M. E. számú rendelete értelmében zár alatt nincsen, összegyűjthesse és vadász-sörétté átdolgozhassa a következő feltételek mellett:

1. Sörétet csak az gyárthat, a kinek «Sörétyigazolvány»-a van. Sörétyigazolványt minden vadászati joggal bíró egyén kaphat a vadászati jegyét kiállító kir. adóhivatal székhelyén illetékes elsőfokú iparhatóságtól. Az ezen jegy kiadására vonatkozó szóbeli, vagy írásbeli kérelemmel egyidejűleg tartozik kérelmező vadászati jegyét bemutatni és írásban kinyilatkoztatni, hogy az átdolgozandó ólomból nyert sörétet kizárólag vadászati célra használja fel és azt el nem adja. A sörétyigazolványon, mely a csatolt minta szerint egy első és egy második példányban állítandó ki, a kiállító elsőfokú iparhatóság igazolja, hogy az illetőnek melyik adóhivataltól, milyen szám alatt lett a vadászati jegye kiállítva és hogy legfeljebb 10 kg. ólomból előállított sörét gyártására jogosult és hogy a sörét felhasználására vonatkozó nyilatkozatot megtette. Ezen igazolvány első példányát a tulajdonosa magánál tartja annak igazolásául, hogy a söréthez jogos úton jutott, a második példányát pedig beküldi az átdolgozásra szánt ólommal együtt a sörétygyárnak.

A sörétyigazolvány kiadásának megtörténte a vadászati jegy hátlapjára feljegyzendő.

2. Az Első Magyar Sörétygyár a részére átdolgozás végett beküldött ólomot tartalmazó csomagokat egy, Losonez város által e célból kiküldött bizottság jelenlétében bontja fel. Ezen bizottság megállapítja, hogy a beküldött anyagban mennyi az ólom, mennyi a használhatatlan anyag és a tara. A használható. ólomanyagot a sörétygyár sörétté dolgozza fel és mindenkinek a használható ólomkészlete 80%-nyi súlyával egyenlő súlyú sörétet ad vissza és pedig lehetőleg a beküldő kívánságának megfelelő arány szerint 4—6—8—12-es számút. Úgy a használhatatlan anyag, mint a használható ólomból a 80%-ot meghaladó mennyiség hadi célokra fog átadatni és annak ára hadi jótékonyági célra fog fordítottatni. Ezen anyagok visszaküldését vagy azok árát a beküldő nem igényelheti.

3. Az Első Magyar Sörétygyár *Selmeczy Miklós és társai* losonci czég kötelezettséget vállalt arra nézve, hogy használható anyag ólomsörétre való átdolgozását és kezelését a következő egységáron végzi:

a sörétté való átdolgozást kg-ként 50 fillérért,

a csomagolást, kezelést kg-ként 30 fillérért, a kész sörét súlya után számítva. A postai, vagy vasúti szállítás költsége a beküldőt terheli. Ezen áráért tartozik a sörétygyár a kész sörétet kellően csomagolva, a rendelő címre annak kívánsága szerint postán vagy vasúton elküldeni. Az átdolgozási és kezelési költségeket a gyár utánvételezheti. Felhívom Czímet, hogy a fentieknek az érdekeltek tudomására való juttatása iránt intézkedjék.

Budapesten, 1917. évi május hó 29-én.

Teleszky s. k.

*

....szám.

Sörétyigazolvány ^{első}/_{második} példány.

Igazolom, hogy.....i lakos a..... adóhivatal által 1917. évben.....szám..... tételszám alatt kiállított vadászati jegyét bemutatta és kötelező nyilatkozatot adott arról, hogy a tulajdonát képező legfeljebb 10 kg. ólom átdolgozása útján beszerzendő legfeljebb 8 kg. sörétet nyereszkesedési célra felhasználni nem fogja, azt el nem adja.

Kelt.....

.....
Hivatalos bélyegző és aláírás.

A nem kívánt törlendő.

*

**A vadászcselédek részére szolgáló vadászati jegyek ki-
szolgáltatása iránt benyújtott bejelentések láttamozása
körüli követendő eljárás dolgában.**

1914. évi 14,986. P. M. szám.

(Körrendelet valamennyi m. kir. pénzügyigazgatóságához — kivéve a székesfővárosit és a székesfővárosi m. kir. adófelügyelőhöz.)

A m. kir. belügyminiszter úrnak a vadászati adóról szóló 1883: XXIII. t.-cz. 6. §-ának b) és c) pontjaiban említett, úgynevezett «vadászcselédek» részére szolgáló vadászati ingyenjegy kiszolgáltatása iránt benyújtott be-
jelentések láttamozása körüli követendő eljárás tárgyában

1914. évi február hó 1-én 116.303/1913. szám alatt a vármegye és a városi törvényhatóságokhoz intézett körrendeletét — az 1904. évi július 15-én 54.452. szám alatt kiadott a «Pénzügyi Közlöny» 1904. évi 19. számában megjelent körrendeletre való hivatkozással tudomás, alkalmazás és a m. kir. adóhivatalok tájékoztatása végett közlöm.
Budapest, 1917. május hó 15-én.

*

Melléklet: az 1914. évi 14.986. számú körrendelethez.

A m. kir. belügyminiszter urnak 116,303/1914. számú körrendelete a vadászcselédek vadászjegyeinek elnyerése iránti bejelentések láttamozása tárgyában

(Valamennyi vármegyei és városi törvényhatóságnak.)

A m. kir. földművelésügyi miniszter úrnak a m. kir. pénzügyminiszter úrnak, valamint hivatali elődömmel egyetértőleg valamennyi törvényhatósághoz 1912. évi február hó 1-én 19.426/1911. sz. a. kibocsátott körrendelete értelmében a vadászterületek őrizetére és a vadállomány gondozására felfogadott egyének közül a fegyveradóról és a vadászati adóról szóló 1883. évi XXIII. t.-cz. 6. szakaszának b) pontja alá tartozóknak, tehát vadászcselédeknek csak oly egyének tekinthetők, a kik a földművelésügyi miniszter úr által hivatali elődömmel egyetértőleg a vadőrök vizsgálja ügyében 1893. évi május hó 22-én kiadott utasítással előírt úgynevezett vadőri vizsgát le nem tették. (Magyarországi Rendeleték Tára 1893. évfolyam 1947. lapján.)

E körrendelet következtében az, a ki felesketett vadórré válik, az 1883: XXIII. t.-cz. 6. §-ának b) pontjában a vadászcselédeknek biztosított vadászati adómentességet elveszti.

Ennélfogva a vadászcselédek részére a vadászati ingyenjegy kiszolgáltatása iránt benyújtott bejelentések láttamozása körül követendő eljárás tárgyában 1904. évi június hó 10-én 121.184/903. B. M. sz. a. kiadott körrendeletre való utalással felhívom Czímet, hogy utasítsa a vadászati jegy láttamozására illetékes hatósági közegeket, hogy a vadászcselédek vadászjegyeinek elnyerése iránti bejelentések láttamozása körül az 1883: XXIII. t.-cz. s az ennek végrehajtása során kiadott utasításoknak rendelkezésein kívül a m. kir. földművelésügyi miniszter úrnak a vadőri szolgálati esküről szóló 1912. évi február hó 1-én 19.426/1911. számú körrendeletében foglaltakat is.* szigorúan tartsák szem előtt.

Budapest, 1914. február hó 1-én.

A fegyveradóról és a vadászati adóról szóló 1883. évi XXIII. t.-cz. némely rendelkezésének helyes értelmezése tárgyában.

1917. évi 66.585. P. P. szám.

(Körrendelet valamennyi m. kir. pénzügyigazgatósághoz — a székesfővárosi kivételével — és a székesfővárosi m. kir. adófelügyelőhöz.)

A fegyveradó és a vadászati adó jövedéki kihágásoknak a fegyveradóról és a vadászati adóról szóló 1883. évi

XXIII. t.-cz. 48. §-a rendelkezésével kapcsolatos felülvizsgálata során tapasztaltam, hogy több pénzügyi hatóság az elévülés kérdésében a törvénynek ide vonatkozó rendelkezéseit figyelmen kívül hagyják, illetve helytelenül értelmezik.

A törvényes és szabályszerű eljárás betartásának és a kívánatos egyöntetűségnek biztosítása végett a következőket rendelem:

1. A fegyver- és vadászati adó jövedéki kihágás büntetőségének az 1883. évi XXIII. t.-cz. 46. §-ában szabályozott elévülése bekövetkezik akkor is, ha a törvény 42. §-ába ütköző valamely kihágás miatt — a tett elkövetésétől számított hat hó alatt a kihágási eljárás (jövedéki vizsgálat) ugyan megindított és a terhelt kérdőre is vonatott — a kérdéses ügyben hozott marasztaló határozatot azonban a terhelt részére — egy megfelelő vizsgálati cselekménnyel félbe nem szakított hat havi elévülési idő letelte után kézbesítik.

2. A fegyver- és vadászati adó jövedéki kihágási eljárás során az 1909. évi XI. t.-cz. 95. §-ában említett feltételek mellett a vizsgálat beszüntetésének nincs helye. Ha a fél vétkes, akkor vele szemben az 1883. évi XXIII. t.-cz. 43. §-a szerint — a beszámítás mérvéhez kell nagyobb vagy kisebb büntetési tételt alkalmazni.

A fegyver- és vadászati adó ellen elkövethető kihágásokat, azoknak megtorlását, a megtorlásra vonatkozó eljárást és a birságban való marasztalásra illetékes hatóságokat ugyanis az 1883. évi XXIII. t.-cz. 39—49. §-ai, valamint az 1896. évi XXVI. t.-cz. 82. §-ának I. 9. pontja szabályozzák — következésképp ezeknek a kihágásoknak elbírálásánál csakis ezek a törvényes rendelkezések, nem pedig az 1909. évi XI. t.-cz. 93—100. §-ai irányadók és döntők.

Budapest, 1917. évi június hó 7-én.

*

M. kir. földművelésügyi miniszter.

111,373/I. B. 1. szám.
1917.

A m. kir. minisztériumnak 1917. évi 797/M. E. számú rendelete, a nyugalomba helyezett állami alkalmazottakat az 1912: LXV. törvénycikk 33. §-a alapján megillető lakbérnyugdíj folyósításának kezdődő időpontja tárgyában.

Az állami alkalmazottak, valamint azok özvegyeinek és árváinak ellátásáról szóló 1912: LXV. t.-cz. 26., 27. és 38. §-aiban foglalt határozmányokkal kapcsolatban a m. kir. közigazgatási bíróság az 1914. évi június hó 17-én tartott ülésében XXII. szám alatt hozott döntvényével kimondotta, hogy a nyugalomba helyezett állami alkalmazottat az 1912: LXV. t.-cz. 38. §-a alapján megillető lakbérnyugdíjat, abban az esetben, ha a tényleges szolgálatban járó lakáspénz megszűnése nem esik össze a naptári évnegyeddél, nem az ellátás folyósítására való igény beálltanak napját követő naptári évnegyed első napjától, hanem annak a hónapnak első napjától kezdve

* Lásd «Az Erdő» 1912. évf. 82. old. — Szerk.

kell folyósítani, a mely a lakáspénz megszűnését közvetlenül követi.

Emnek a közigazgatási bírósági döntvénynek egyöntetű alkalmazása, valamint az utoljára természetbeni lakás élvezetében állott és nyugalomba helyezett állami alkalmazottakat megillető lakbérnyugdíj folyósítása kezdőidőpontjának egyöntetű szabályozása céljából, a m. kir. minisztérium a minisztertanácsnak 1917. évi február hó 16-án hozott határozata alapján — a következőket rendeli.

A lakáspénz élvezetében állott és nyugalomba helyezett állami alkalmazottat az 1912: LXV. t.-cz. 38. §-a alapján megillető lakbérnyugdíjat mindazokban az esetekben, amelyekben az általa élvezett lakáspénz megszűnésének időpontja nem esik össze a naptári évnegyeddal, a lakáspénz megszűnését közvetlenül követő hónapnak első napjától kezdve kell folyósítani.

Olyan esetekben tehát, amelyekben a lakáspénz április, július, október vagy január hó végével szűnik meg, a lakbérnyugdíjat a február, márczius vagy április hó végével felmentett alkalmazottnál május hó 1-jétől kezdve, a május, június vagy július hó végével felmentett alkalmazottnál augusztus hó 1-jétől kezdve, az augusztus, szeptember vagy október hó végével felmentett alkalmazottnál november hó 1-jétől kezdve, a november, december vagy január hó végével felmentett alkalmazottnál február hó 1-jétől kezdve kell folyósítani.

Az utoljára természetbeni lakás élvezetében állott (laktanyaszerű elhelyezésben volt) és nyugalomba helyezett állami alkalmazottak az 1912: LXV. t.-cz. 38. §-a alapján megillető lakbérnyugdíjat a m. kir. közigazgatási bíróság 1914. évi XXII. számú döntvényében elfoglalt álláspontnak megfelelően minden esetben — tekintet nélkül arra, hogy a természetbeni lakásnak élvezete mikor szűnik meg — az ellátás folyósítására való igény beálltának, vagyis a tényleges szolgálat köteléke alól történt felmentésnek napját közvetlenül követő hónapnak elsejétől, tehát ugyanattól a naptól kezdve kell folyósítani, mint amely naptól kezdve a nyugdíj jár.

Olyan esetekben, amelyekben e rendelet folytán a lakbérnyugdíj folyósításának kezdőidőpontja nem esik össze a naptári évnegyed kezdetével, a lakbérnyugdíjat a legközelebbi naptári évnegyedig terjedő egy vagy két hónapra külön, azután pedig előzetes naptári évnegyedes részletekben kell kifizetni.

E rendeletnek annyiban van visszaható ereje, hogy a lakáspénz élvezetében állott olyan alkalmazottak részére, akik az 1912: LXV. t.-cz. hatálybalépése vagyis 1913. évi január hó 1-je után helyeztettek nyugalomba és akik arra az időre nem kaptak lakbérnyugdíjat, amelyre az e rendelet értelmében járna, a lakbérnyugdíj különbözetet az illető kérelmére utólag ki kell utalványozni abban az esetben, ha a nyugalomba helyezés és a különbözet kiutalására irányuló kérelem benyújtása között még nem telt el három esztendő.

Gróf Tisza István s. k.

*

M. kir. földmivélsügyi miniszter

111.761.

I. B. I. 1917. szám

Körrendelet.

Valamennyi kincstári erdőgazgatózagnak, főerdőhivatalnak és erdőhivatalnak.

(A fuvarpénzpótlék felszámításának jogosultsága s annak elbírálása tárgyában.)

A múlt évi 981/M. E. számú kormányrendelet * 5. pontja értelmében a hivatalos útra kiküldött állami alkalmazottak a fuvarpénzpótléket csak abban az esetben számíthatják fel, ha fuvart tényleg igénybe vettek.

Ezzel kapcsolatban elrendelem, hogy az állami alkalmazottak hivatalos utazásaikról benyújtott útszámláik «Jegyzet» rovatában minden egyes utazásra vonatkozólag külön-külön nyilatkozzanak arra nézve, hogy fuvart tényleg igénybe vettek-e, vagy sem.

Azok a tisztviselők pedig, akik 1914. évi 88,888. számú körrendeletem értelmében az útinaplók igazolására hivattottak, az útszámlák felülbírlásánál terjesszék ki figyelmüket arra is, hogy a számlatevők által fenti rendelkezés folytán az útinaplókban a fentiek szerint megkívánt bejegyzéseket tényleg eszközölték-e és hogy azok a valóságnak megfelelnek-e?

A lőtartási és fuvarátalánnyal ellátott tisztviselőkre, amennyiben hivatalos utazásaik költségeit átalányaik terhére tartoznak fedezni, rendelkezésem ki nem terjed.

Budapest, 1917. évi április hó 30-án.

A miniszter rendeletéből:

Kaán s. k.

miniszteri tanácsos.

Változások az erdészeti szolgálat köréből.

(Kérjük az uradalmak t. vezetőségeit, hogy erdészeti létszámukban beálló változásokról a szerkesztőséget értesíteni sziveskedjenek.)

Földmivélsügyi magyar miniszterem előterjesztésére az erdőfelügyelőségi szolgálati ágazatnál Kelecsényi Ferencz erdőfelügyelőt főerdőtanácsossá, Ferenczy Lajos és Czillinger János alerdőfelügyelőket erdőfelügyelőkké, a magyarországi kincstári erdők szolgálati ágazatánál Balogh Ernő és Térji Béla főerdőtanácsosi címmel és jelleggel felruházott erdőtanácsosokat főerdőtanácsosokká kinevezem, továbbá az erdőfelügyelőségi szolgálati ágazatnál Bogdán Géza és Pánczél Ottó erdőfelügyelőkné a főerdőtanácsosi címet és jelleget, az állami kezelésbe vett községi stb. erdők szolgálati ágazatánál Spettmann János főerdőmérnöknek az erdőtanácsosi címet és jelleget, a magyarországi kincstári erdők szolgálati ágazatánál Székely József és Szokolóczy József erdőtanácsosoknak a főerdőtanácsosi címet és jelleget, valamennyinek díjmentesen és végül a horvát-szlavonországi kincstári erdők szolgálati ágazatánál Janussek István erdőmérnöknek a főerdőmérnöki címet és jelleget adományozom.

Kelt Laxenburgban, 1917. évi június hó 23-án.

Károly s. k.

Mezőssy Béla s. k.

* Lásd «Az Erdő» 1916. évf. 62. old. — Szerk.

A magyar kir. földmívelésügyi miniszter kinevezte az állami erdő-tiszták összesített közös rangsorozati létszámában:

a) Az állami kezelésbe vett községi stb. erdők szolgálati ágazatánál: *Pöschl Ferencz* erdőtanácsosi czímmel és jelleggel felruházott m. kir. főerdőmérnököt m. kir. erdőtanácsossá, *Horváth József*, *Hornung Gusztáv*, *Létei Gyula*, *Koltzmann Géza*, *Bükkel János*, *Plachy Teofil*, *Schürina Vilmos* és *Jancsó István* m. kir. erdőmérnököt m. kir. főerdőmérnökökké;

b) az erdői szakiskolák szolgálati ágazatánál: *Illés Vidor* erdőtanácsosi czímmel és jelleggel felruházott m. kir. főerdőmérnököt m. kir. erdőtanácsossá;

c) a magyarországi kincstári erdők szolgálati ágazatánál: *Tomassek Miklós*, *Biró Zoltán*, *Mezey Rezső* és *Várjon Géza* erdőtanácsosi czímmel és jelleggel felruházott m. kir. főerdőmérnököt m. kir. erdőtanácsosokká, *Jeszenszky Kálmán*, *Gasparik Pál*, *Becker Róbert* és *Vidos Miklós* főerdőmérnöki czímmel és jelleggel felruházott m. kir. erdőmérnököt m. kir. főerdőmérnökökké;

d) a horvát-szla vonországi kincstári erdők szolgálati ágazatánál *Kmetónyi Emil* kir. főerdőmérnököt kir. erdőtanácsossá, *Bocriu Virgil* és *Maier Béla* kir. erdőmérnököt kir. főerdőmérnökökké;

e) az egyesített létszámában: *Zsleznyák Péter*, *Heincz János*, *Vorák Sándor*, *Fábián János*, *Szilágyi Ernő*, *Berecz János*, *Jamnik István* m. kir. segéderdőmérnököt, *Alberti János* erdőmérnöki czímmel felruházott m. kir. segéderdőmérnököt, *Fiedler Jenő* m. kir. segéderdőmérnököt, *Blickhardt József* erdőmérnöki czímmel felruházott m. kir. segéderdőmérnököt, valamint *Seemayer Bódog*, *Kellényi Armand*, *Bárány Károly*, *Barabásy József* és *Lorge Emil* m. kir. segéderdőmérnököt m. kir. erdőmérnökökké.

Dr. Fazekas Ferencz okleveles erdőmérnököt m. kir. segéderdőmérnökökké, *Fejfarék József*, *Gregurindó Ferencz*, *Dubravszky János*, *Apáti László*, *Thomae Ernő*, *Szadlós Sándor*, *Grozdníé Milán*, *Máthás Gyula*, *Forster Imre*, *Budzinszky Ottó*, *Matyasovszky László*, *Lukács Ottó*, *Páter Ernő*, *Kachelmann Ottó* és *Agjalvi Imre* m. kir. erdőmérnökgyakornokokat, valamint *Giller Zoltán* okleveles erdőmérnököt ideiglenes minőségű m. kir. segéderdőmérnökökké.

Scherg Károly, *Szegedy Oszkár*, *Schiller János*, *Bogár Pál*, *Dudacsek Sándor*, *Jellmann Emil*, *Heider Henrik*, *Tamás János*, *Osztrólczyk Tibor*, *Szántó István*, *Szabó János*, *Glóser Dezső*, *Gondos Jenő*, *Petrikovich Gyula*, *Kiss Lajos*, *Hammerschmidt Ernő*, *Czebeczauer József*, *Szontágh Ferencz*, *Zeic János*, *Buchalla Jenő*, *Györke Ernő*, *Mihalcsics Boskó*, *Suciú György*, *Kovács József*, *Herédy Kálmán*, *Czeizel Ignác*, *Hrobáts József*, *Dercsényi István*, *Vusdea Szilárd*, *Dimák Ödön*, *Fleischer Mihály*, *Stioapu János*, *Babus Károly*, *Kovács Lajos*, *Neumann István*, *Tóth Antal*, *Krizmanics Ferencz*, *Ütő Barabás*, *Popa János*, *Velics Gyula*, *Moldován János*, *Comsia Aurél*, *Dénes Jenő*, *Begyáts Gábor*, *Moldován Aurél*, *Kelemen Jenő*, *Popovicu Valér*, *Dujic Brankó*, *Lipták Viktor*, *Fekete József*, *Hajdu Béla*, *Rakssányi Győző*, *Zachár Gyula*, *Hrabovecz Gyula*, *Sávell Sándor* és *Csányi Aladár* díjtalan m. kir. erdőmérnökgyakornokokat ideiglenes minőségű m. kir. segélydíjas erdőmérnökgyakornokokká.

A m. kir. földmívelésügyi miniszter kinevezte: 1. az állami kezelésbe vett községi stb. erdők kezelésének szolgálati ágazatához: *Tompa Kálmán*, *Koralevski Géza*, *Biloveszky Béla* és *Spettmann János* erdőtanácsosi czímmel és jelleggel felruházott főerdőmérnököt a VII. fizetési osztályban m. kir. erdőtanácsosokká; *Nagy Samu*, *Rutényi Károly*, *Polakovics György*, *Payer Arthur*, *Monspárt István*, *Horváth Viktor*, *Eördögh Bertalan*, *Fábián Béla*, *Zimann Ede*, *Székács Vince*, m. kir. erdőmérnököt, továbbá *Fröhlich Brunó* főerdőmérnöki czímmel felruházott m. kir. erdőmérnököt, végül *Zachár László* m. kir. erdőmérnököt a VIII. fizetési osztályba m. kir. főerdőmérnökökké;

2. a magyarországi kincstári erdők kezelésének szolgálati ágazatához: *Ambrus Lajos*, *Kolossy Imre* és *Ondrus Gyula* erdőtanácsosi czímmel és jelleggel felruházott főerdőmérnököt, továbbá *Szalagyai Emil* és *Regenbart Pál* m. kir. főerdőmérnököt a VII. fizetési osztályba m. kir. erdőtanácsosokká;

Kovalitzky Vladimír, *Kófalusi Viktor*, *Orosz Tamás*, *Szepessy Elek*, *Figuli Lajos*, *Bedő Zoltán* és *Matusovits Károly* m. kir. erdő-

mérnököt, továbbá *Spengel Sándor*, *Simonffy Gyula* és *Lengye Viktor* főerdőmérnöki czímmel felruházott erdőmérnököt a VIII. fizetési osztályba m. kir. főerdőmérnökökké;

3. az erdészeti kísérleti ügyek szolgálati ágazatához: *Roth Gyula* erdőtanácsosi czímmel felruházott főerdőmérnököt a VII. fizetési osztályba m. kir. erdőtanácsossá;

4. az állami erdőtisztek összesített közös rangsorozati létszámában: *Márics Antal*, *Schwanczer Gusztáv*, *Fail Ernő*, *Krause Ágoston* segéderdőmérnököt, *Molesányi Gábor* erdőmérnöki czímmel felruházott segédmérnököt, *Maróthy Emil*, *Valics János*, *Borbély Sámuel*, *Tóth László*, *Modrovich Ferencz*, *Gösswein Lajos*, *Szy Dénes*, *Német Pál*, *Stefány Gyula*, *Mamira József*, *Horváth Dezső*, *Papp Jenő*, *Berzenkovics Antal*, *Szhepcevič Illés*, *Bevelaqua István*, *Sperling Viktor*, *Wehofer Mihály*, *Mauksinszky Gyula*, *Ponner Nándor*, *Daun Alfréd*, *Schillingér Béla*, *Sobó Sándor*, *Hreblay László*, *Radó Gábor*, *Lesenyi Ferencz* és *Schudich Nándor* segéderdőmérnököt a IX. fizetési osztályba m. kir. erdőmérnökökké.

A m. kir. földmívelésügyi miniszter *Jákó Jenő* m. kir. erdőtanácsost hosszú szolgálatának elismerése mellett, saját kérelmére véglegesen nyugalmába helyezte.

A m. kir. földmívelésügyi miniszter áthelyezte *Bartha Gábor* m. kir. főerdőmérnököt Nagyboeskoról Máramaroszigetre a m. kir. erdőigazgatóság központi szolgálatához. *Guay Kálmán* m. kir. főerdőmérnököt pedig *Bustyaházáról* Nagyboeskorára (faraktárgondnoknak).

A m. kir. földmívelésügyi miniszter áthelyezte *Jancsó Gyula* m. kir. főerdőmérnököt *Topánfalváról* a kolozsvári m. kir. erdőigazgatóság központi szolgálatához, *Kolozsvárra*.

A m. kir. földmívelésügyi miniszter áthelyezte *Bartók Ernő* m. kir. főerdőmérnököt *Fenyőházáról* *Herkulesfürdőre* s megbízta a *herkulesfürdői* m. kir. erdőigazgatóság vezetésével.

A m. kir. földmívelésügyi miniszter *Eördögh Bertalan* m. kir. erdőmérnököt *Budapestről* a *lőcsei* m. kir. állami erdőhivatal kerületébe, *Podolinba* helyezte át s megbízta a *podolini* m. kir. járási erdőigazgatóság vezetésével.

A m. kir. földmívelésügyi miniszter *Földváry Miksa* kir. alerdőfelügyelőt áthelyezte *Szombathelyről* *Miskolcra* a kir. erdőfelügyelőséghez.

A m. kir. földmívelésügyi miniszter áthelyezte *Schwartz Béla* m. kir. erdőmérnököt *Bihardobrosdról* a *kolozsvári* m. kir. erdőigazgatóság központi szolgálatához *Kolozsvárra*.

A m. kir. földmívelésügyi miniszter áthelyezte *Wény János* m. kir. erdőmérnököt *Csikszeredáról* *Szepesófalura* (erdőigazgatónak) *Sperling Viktor* m. kir. segéderdőmérnököt *Szepesófaluból* *Brassóba* (az állami erdőhivatalhoz) és *Ütő Barabás* m. kir. erdőmérnökgyakornokot *Brassóból* *Sepsiszentgyörgyre* (az állami erdőhivatalhoz), végül *Wingert János* m. kir. segéderdőmérnököt megbízta a *fehértemplomi* m. kir. járási erdőigazgatóság vezetésével.

A m. kir. földmívelésügyi miniszter áthelyezte *Tamás János* m. kir. erdőmérnökgyakornokot *Görgényszentimrérol* *Sepsiszentgyörgyre* a m. kir. állami erdőhivatalhoz és *Györke Ernő* m. kir. erdőmérnökgyakornokot *Sepsiszentgyörgyről* *Vadászerdőre* a m. kir. erdői szakiskolához.

A lugosi m. kir. erdőigazgatóság főnöke *Tausch Ernő*, *Tóth Joachim*, *Vernik Sámson*, *Séner Ambrus*, *Vizauer Imre*, *Toma György*, *Pécsa Miklós* és *Matuska József* m. kir. erdőőrököt m. kir. főerdőőrökké nevezte ki.

A besztercebányai m. kir. erdőigazgatóság főnöke *Nemcsok János* m. kir. erdőőrt m. kir. főerdőorré nevezte ki.

A lipitújvári m. kir. főerdőhivatal főnöke *Szpeka József, Jurcsák Gusztáv, Pallai Ede, Luscsek János és Kobzány Rezső* m. kir. erdőöröket m. kir. főerdőörökké nevezte ki.

A gödöllői m. kir. erdőhivatal főnöke *Fenyvesy János és Till Gusztáv* m. kir. erdőöröket m. kir. főerdőörökké nevezte ki.

A zsarnóczai m. kir. erdőhivatal főnöke áthelyezte *Králik Vilmos* erdőőrt Kőrmöczbányáról a selmecbányai erdőgondnokság kerületébe, Zólyomkecskére. *Polónyi Mihály* m. kir. főerdőőrt Gyökösről Kőrmöczbányára (irodai szolgálatra). *Medriczky Milán* m. kir. főerdőőrt Zólyomkecskéről Geletnekre. *Fleskó János* m. kir. erdőlegényt Geletnekéről Jalnára (irodai szolgálatra). *Dobry Ferencz* m. kir. erdőlegényt Bródról a szélaknai erdőgondnokság kerületébe, Gyökökre. *Schlecharadt Mihály* m. kir. erdőlegényt Jalnáról a garamrévi erdőgondnoksághoz, Bakaszenesre.

Az orsovai m. kir. erdőhivatal főnöke *Czujkán János, Rojeszku József, Kokosu Traján, Novacseszku Pál, Osztoja János és Teleki Károly* m. kir. erdőöröket m. kir. főerdőörökké nevezte ki.

A szászsebesi m. kir. erdőhivatal főnöke *Bokor András, Rákóczi Antal, id. Pántlik Ignác és Erős György* m. kir. erdőöröket m. kir. főerdőörökké nevezte ki.

— Előfizetési díjak nyugtázása.

Az 1917 évi július hónapban a következő előfizetési díjak folytak be az Országos Erdészeti Egyesület pénztárába

Besztercei erdőig. 88 —, Nagyta polcsányi főszolgabírói hiv. 2315, Nadrági erdőhiv. 720, Besztercebányai erdőig. 240 —, Lippai főerdőhiv. 400 —, Lugosi erdőig. 316 —, Egyed József 450, Máramaros-szigeti erdőig. 182 —, Orsovai erdőhiv. 172 —, Gödöllői erdőhiv. 136 —, Kolozsvári erdőig. hd. 3970, Tótszévi erdőhiv. 308 —, hd. 1980, Aradi adóhiv. 4368, Sátoraljaújhegyi áll. erdőhiv. 40 —, Durugy József 220.

1 koronát fizetett: Saári Mihály.

2 koronát fizettek: Merreider István, Szulik Frigyes, Winter Gusztáv, Wunder Jenő, Brubel Ferencz, Hladay Pál, Kerekes Pompenz, Pettes József, Szabó Gyula, Wirlics József, Butács Gyula, Ernyey Károly, Kocsis József, Wincze János, Kocsis Mihály, Maurer János, Molnár Bálint, Kelemen István, Sandó Etel, Taturek Richard, Tolnay Ferencz, Berényi Rezső, Dábi Miklós, Tóth István, Grauzer Jenő, Kiss István, Bence Mihály, Bokor János, Duchener Adolf, Kaszás Jánosné, Veress József, Blazsek Mihály, Nagy Ferencz, Bence Vince.

4 koronát fizettek: Bárány István, Róth László, Varga Mihály, Bárány Antal, Fazekas István, Kovács Antal, Haber Károly, Ujváry Jenő, Parkas János, Antal Imre, Teodorovics Ferencz, Novák Jánosné, Kagyarják Gyula, Kovács István, Molnár Sándor, Csokora József, Stummer István, Jeszenszky Tivadar.

Szerkesztői üzenetek.

Gyakran érkeznek felszólalások kiadóhivatalunkba a cím-szalagon átjavitott lakozim miatt. Ez úton közöljük, hogy ezen átjavitásokat nem a posta, hanem a kiadóhivatalunk eszközei a bejelentett címváltozás alapján, a nagyobbarányú címnyomatási költségek megtakarítása céljából. Kérjük tehát, hogy felesleges reklamációkkal a t. előfizetők ne forduljanak hozzánk.

S. G. Mi az önök érdekében minden lehetőt megteszünk s mint a lapunk más helyén láthatja, ezúttal is foglalkozunk a járási erdőörök saanyarú helyzetével és ismertetjük az Országos Erdészeti Egyesületnek a járási erdőörök érdekében a földművelésügyi miniszter úrhoz intézett előterjesztését.

E. J. Mint a lap előfizetőjének, álláskeresőre vonatkozó hirdetését díjmentesen közöljük.

K. T. Jövőben lakváltozás esetén ne a postát kérje, hogy lapját utána küldjék, hanem címváltozását velünk közölje, hogy a lapot új címére küldjük. Cím-szalagjának kiigazítása iránt intézkedtünk és a hiányzó lapokat pótlólag elküldtük.

K. A. I. Sok tekintetben — sajnos — igaza van, ezt azonban általánosságban nem lehet mondani, mert van több olyan erdőbirtokos is, a ki alkalmazottját jól fizeti.

Az 1879. évi XXXI. t.-c. 37. §-a szerint, az ugyanezen törvényezikk 17. §-ában megnevezett birtokosok erdeiben erdőőr kizárólag csak olyan egyén lehet, a ki az erdőőri szakvizsgát letette. A földművelésügyi minisztérium részéről jóváhagyott üzenetekben meg van állapítva, hogy az illető erdőbirtokos hány szakképzett erdőőrt köteles tartani; természetesen, hogy az ekként megállapított létszámon felül alkalmazhat a birtokos erdőőrözés, vagy vadörzés céljából nem szakképzett egyéneket is, a kiket azután az uradalmak szintén az erdőőr-elnevezéssel szoktak felruházni. Ennek a mindenesetre helytelenítendő eljárásnak a megakadályozására törvényes alap ezidőszerint nincs.

2. A küldött I koronát a lapjára bevételeztük.

B. L. Ha ön mint felmentett népfelkelő van irodai napibéres minőségben alkalmazva s mint ilyen legalább hat hónap óta szolgál, úgy a ruházatbeszerzési segélyre igényt tarthat; ha még nem szolgál hat hónap óta, úgy a hat hónapi szolgálat betöltése után fogja a ruházatbeszerzési segélyt megkapni.

H. L. Levelét nem tudjuk megérteni, de abból úgy vettük ki, hogy ön most tulajdonképpen tényleges három évi katonai szolgálatának tesz eleget. Ha így van, akkor az ön polgári fizetése, csak katonai szolgálatának első nyolcz hetére jár, tovább azonban nem s ez esetben ruhabezzerzési segélyre sincs igénye. Ha azonban mint tartalékos vonult be, akkor a ruha beszerzési segélyt felettes hivatalától kérnie kell.

B. R. Feldpost 280. A kika háború tartama alatt töltik be 32. életévüket, azok nem válnak népfelkelők s így ezen a címen nem is kérheti felmentését. Ha azonban ön nem a hadrakelt seregnél, hanem a kár mint lábadozó beteg, vagy hadi szolgálatra alkalmatlan egyén, az ország belsejében csak helyi szolgálatot teljesít, úgy ennek a körülménynek megfelelő igazolásával kérheti felettes hivatala útján felmentését.

Cs. S. és Társai. Ha önök legalább hat hónap óta teljesítenek mint irodai napibéres az erdőgondnokságnál szolgálót, úgy a földművelésügyi miniszter úrnak 1917. évi 116,879. számú körrendelete értelmében igényük van a ruhabezzerzési segélyre. Ha a hat hónapot még nem töltötték ki, úgy a segély akkor lesz esedékes, amikor a hat hónapi szolgálatuk meg lesz. Az erdőigazgatóság valószínűleg azért utasította el önöket kérelmükkel, mert akkor még nem kapta meg az említett miniszteri körrendeletet.

H. J. G. Szó sincs róla, hogy erdőőri szakiskolai növendékeket a katonai szolgálat alól ilyen címen felmentsenek.

M. J. Ha van olyan használaton kívüli kincstári épület vagy telek, úgy annak átengedését kérheti; eziránt nyújtson be ahhoz a hivatalhoz kérvényt, a melynek kezelése alá az ingatlan tartozik. Olyan rendelkezés azonban nincs, a melyik kimondaná, hogy ezt a rokkant katonáknak át kell engedni.

D. J. Az ön által említett cikklapunkban — tudomásunk szerint — nem jelent meg.

K. I. Lapunk előfizetőinek álláskeresőre vonatkozó hirdetését díjmentesen hozzuk.

Ny. K. Feldpost 646. A házasságjogról szóló 1894. évi XXXI. t.-c. 11. §-a szerint testvér, testvérenek vérszerinti leszármazójává nem köthet házasságot. A király azonban, az igazságügyminiszter előterjesztésére az alól az akadály alól felmentést adhat.

Méz, viasz, kőrishogarat, anyarozsot állandóan vásárol, mintázott ajánlatot kér Fischer Izidor Zalaegerszeg. Cím megörzendő. (1. VI. 6.)

Mézet, viaszkot, sonkolyt állandóan a legmagasabb napi áron vásárol a «Méh» a Magyar Méhészek Értékesítő Szövetkezete, Budapest, VI., Frangepán-utca 33/c. Árajánlattal egyidőben minta is küldendő. (v. v. 3.)

Hiába! mégis csak a «Vadászat és Állatvilág» a legjobb és legolcsóbb képes vadászati szaklapja az országban; az egyetlen tökéletes baromfi-, galamb- és házi-nyultenyésztési képes lap pedig a «Szárnyasaink». — Mutatványszámokat díjtalanul küld a kiadóhivatal, Budapest, IX., Ferencz-körút 34. (3. III. 2.)

Pályázati hirdetmény. Rózsahegy r. t. város tanácsa egy erdőőri állásra pályázatot hirdet. Az állás utáni kezdő fizetés 800 korona, ha erdőőri szakvizsgával bíró egyén neveztetik ki. Pályázhatnak olyanok is, akiknek nincsen szakvizsgájuk, ezek azonban csak 720 korona kezdő fizetést kapnak és csak ideiglenesen alkalmaztatnak, amennyiben 3 éven belül az erdőőri szakvizsgát le nem tennék, a város szolgálatából el fognak bocsátatni. A fokozatos előléptetés, nyugdíj-igény, az erdőőri szolgálati szabályokban van megállapítva. Az erdőőr természetbeni lakást és ruházatot, valamint tüzi-fát is kap.

Pályázhatnak fedhetetlen előéletű, erős, egészséges testalkatu olyan egyének, akik a tót nyelvet, legalább némileg birják.

Pályázati kérvények 1 koronás bélyeggel ellátva, okmányokkal felszerelve a városi polgármesteri hivatalnál adandók be.

Rózsahegy, 1917. évi július hó 9-én.

(4.) **Noll Béla**, polgármester.

Gróf Degenfeld Sándor uradalmában folyó évi október 1-ére egy **erdőőri állás** fog a szabályszerűségi és katonamentes szakvizsgázott egyénnel betölteni. Pályázni kívánók forduljanak az uradalmi erdőgondnoksághoz Hadad (Szilágy megye), hol a részletes fizetési feltételek megtudhatók.

(5. II. 1.) **Kleisl Gyula**, urad. főerdész.

117375/1917. F. M. szám.

Gőzfűrészhérbeadás. A zólyomvármegyei Garampéteri községben levő kincstári gőzfűrészhérsz összes berendezéseivel és a hozzátartozó gömbölyűfa és szelvényáru rakodó területekkel kapcsolatosan Besztercebányán 1917. évi augusztus hó 23-án d. e. 10 órakor megtartandó versenytárgyaláson zárt írásbeli ajánlatok útján 1917. évi október hó 1-től kezdődőleg 2 (kettő) egymás után következő évre haszonbérbe fog adatni.

Az ajánlatok legkésőbb 1917. évi augusztus hó 22-én déli 12 óráig nyújtandók be a besztercebányai m. kir. erdőigazgatóságnál.

Árverési és haszonbér szerződési feltételek, ajánlati űrlap és boríték a besztercebányai m. kir. erdőigazgatóságnál díjmentesen szerezhetők be.

Budapest. 1917. évi július hóban.

(6.) **M. kir. földművelésügyi minister.**

Irodai munkákra ügyes szakvizsgázott erdőőrt keresek.

Telki, u. p. Páty, 1917 július 28.

(7.) **Kir. közalap. erdőgondnok.**

Uradalom, vagy erdészeti alkalmazott, ki fogadná magához erdészcsaládból való özvegy erdésznek 15 éves fiát, kit az erdészeti pályára szeretnék adni, s most a IV. polgárba kellene jönnie.

Szíves ajánlatot kérek özv. P. K.-né jeligére e lap kiadóhivatalába. (8.)

3133. szám.

Tölgyrönkő eladás. (Vasut melletti rakodón). A huszti m. kir. erdőgondnokságnak a huszti vasuti állomás melletti rakodóján készletezett 312 db. 155-14-köbméter tölgyrönkő zárt írásbeli ajánlatok mellett nyilvános versenytárgyaláson eladatik.

A zárt írásbeli ajánlatok 1917. évi szeptember hó 3-án délután 4 óráig a bustyaházi m. kir. erdőhivatalnál nyújtandók be és 1917. évi szeptember hó 4-én délelőtt 10 órakor az erdőhivatal hivatalos helyiségében nyilvánosan bontatnak fel.

Részletes adatok, árverési és szerződési feltételek, valamint ajánlati űrlapok és borítékok a bustyaházi m. kir. erdőhivatalnál szerezhetők be.

Bustyaháza, 1917 augusztus 3.

(9.) **M. kir. Erdőhivatal.**

ÁLLÁSKERESLET ÉS KINÁLAT

Vadászi vagy erdőőri állást keres esetleg azonnali belépésre is róm. kath., nős, családós, szakvizsgázott erdőőr; jó bizonyítványai vannak s hosszabb gyakorlata van a vadászat és az erdészet terén; a mezőgazdasági munkák vezetésében is jártas. Czime a szerkesztőségnél megtudható. (9.)

38 éves, nőtlen róm. kath. rokkant altiszt, aki végleg el van bocsájtva, ép kezű és lábú, erős, magas, az erdőőri szakiskolát vadászterdön végezte, szakvizsgázott erdőőr, kitűnő bizonyítványokkal rendelkezik, magyar, német és tót nyelvet szóban és írásban bírja, mint erdőőr vagy vadőr állandó állást keres. Czime, mint Rökkant katona a szerkesztőségnél megtudható. (10.)

Erdőőrnek ajánlkozik uradalomba 27 éves, értelmes, szerényigényű ember. Czime a szerkesztőségnél megtudható. (11.)

29 éves, róm. kath., hadmentes, szakvizsgázott erdőőr, ki magyarul és tótul tud, állást óhajt változtatni. — Czime: Kagyerjék Gyula — Püspökhatvan (Pest megye). (12.)

Jó bizonyítvánnyal rendelkező, szakvizsgázott, 28 éves, hadmentes, kilencz évi gyakorlattal bíró h. fő-erdőőr állást keres. — Czime a szerkesztőségnél megtudható. (13.)

Állást keres 23 éves, nőtlen, katonaságtól elbocsájtott egyén, ki az erdőőri szakiskola két éves tanfolyamát sikeresen végezte, az erdészetenél és vadászatnál előforduló összes munkálatokban jártas és az angol módra berendezett mesterséges fácszántenyésztést kitűnően érti. — Czime a szerkesztőségnél megtudható. (14.)

31 éves, ref., nőtlen, hadmentes, jól szakvizsgázott erdőőr, teljes ellátás és némi fizetéssel uradalomnál erdőőri, vagy irodai állást keres. Csak magyarul tud. Czime a szerkesztőségnél megtudható. (15.)